

UCHWAŁA Nr
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia

w sprawie skargi p. na działania
Dyrektora Centrum Administracyjnego Pieczy Zastępczej w Łodzi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1.1. Skargę p. na działania Dyrektora Centrum Administracyjnego Pieczy Zastępczej w Łodzi uznaje się za bezzasadną.

2. Skarga jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącej niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Marcin GOŁASZEWSKI

Projektodawcą uchwały jest
Komisja Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi

PRZEWODNICZĄCY
Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi

Kamil Deptuła

Projekt zgodny z przepisami prawa
opiniuję pozytywnie
pod względem formalno-prawnym

RADCA PRAWNY

1.cj-M-1/38

Łukasz Gajewski

25.10.2023 r.

Załącznik
do uchwały Nr
Rady Miejskiej w Łodzi
z dnia

UZASADNIENIE

W dniu 3 października 2023 r. do Rady Miejskiej w Łodzi została złożona skarga na działania Dyrektora Centrum Administracyjnego Pieczy Zastępczej w Łodzi.

Na podstawie art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Łodzi zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi.

Skarżąca pełniła funkcję rodzinnego pogotowia zgodnie z Umową nr z dnia 2 czerwca 2022 r. z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Łodzi. W dniu 28 lutego 2023 roku Skarżąca rozwiązała powyższą umowę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień 31 maja 2023 roku. Wcześniej w latach 2021/2022 przez okres około roku również pełniła funkcję pogotowia rodzinnego, współpracując z właściwym dla jej miejsca zamieszkania organizatorem pieczy zastępczej – PCPR Łódzkim Wschodnim. Powyższa współpraca zakończyła się wraz z powrotem do rodziny biologicznej przebywających w rodzinie zastępczej podopiecznych, a tamtejszy organizator pieczy zastępczej nie miał woli kontynuowania współpracy ze Skarżącą.

Z powyższą rodziną zastępczą w okresie jej funkcjonowania współpracowało dwóch koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej Rodzina otrzymała wsparcie koordynatora który pierwszy kontakt w rodziną nawiązała dnia 15 czerwca 2022 r. Koordynator podejmował cykliczne rozmowy z rodzicem zastępczym, wskazując przyjęte i sprawdzone zasady postępowania w Zespole. Kontaktował się z kadrą pedagogiczną placówek edukacyjnych wszystkich umieszczonych w rodzinie dzieci oraz rodzicami biologicznymi i innymi bliskimi osobami dzieci, organizował i uczestniczył w spotkaniach z rodzicami biologicznymi, zwoływał zespoły ds. oceny sytuacji dzieci umieszczonych w rodzinie. Monitorował sytuację prawną małoletnich, współpracował z psychologiem przydzielonym do wsparcia rodzinie omawiając z nim wszelkie kwestie wymagające poruszenia z rodziną zastępczą oraz kontaktował się z kuratorem społecznym, mającym nadzór nad rodziną jednego z małoletnich, a także z asystentami rodziców biologicznych. Przekazywał poczynione ustalenia rodzicowi zastępczemu. W początkowych miesiącach współpraca przebiegała bez większych zastrzeżeń. Skarżąca informowała koordynatora, głównie w formie telefonicznej lub w mailach, o swoich obserwacjach na temat przyjmowanych do rodziny kolejnych dzieci, ich problemach zdrowotnych i ograniczeniach edukacyjnych, zapewniała dzieciom adekwatne formy kształcenia, wyznaczała i odbywała konieczne wizyty lekarskie, uczestniczyła w zespołach ds. okresowej oceny sytuacji dzieci. Do niektórych działań musiała być zobowiązana przez koordynatora powtórnie, bowiem zwlekała z ich realizacją. Podczas pierwszej wizyty koordynatora w środowisku wprowadziła go w błąd, przedstawiając część domu zamieszkałą

przez Jej córkę jako tę zajmowaną przez siebie, gdzie małoletni umieszczony w pogotowiu rodzinnym spał w innej części domu niż rodzic zastępczy. W tym czasie córka Skarżącej okresowo jedynie przebywała w Polsce, zmieniając swoje centrum życiowe z Wielkiej Brytanii na Polskę. Problemy w kontakcie ze Skarżącą pojawiły się po podpisaniu przez Jej córkę umowy na pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej (którą zawarła z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Łodzi w dniu 30 grudnia 2022 r., a następnie z dniem 9 września 2023 r. ją rozwiązała). W tej rodzinie zastępczej dnia 10 stycznia 2023 r. umieszczono czworo rodzeństwa, którzy wcześniej przebywali w pieczy instytucjonalnej. Pomimo wielu starań i gotowości wyjścia naprzeciw oczekiwaniom córce Skarżącej, nie udało się nawiązać dialogu koniecznego do prawidłowej współpracy, a Pani złożyła rezygnację z pełnienia funkcji rodziny zawodowej, uzasadniając ją niemożnością sprostania ustawowym wymaganiom i obowiązkom, jednocześnie żądając natychmiastowego zabrania umieszczonych w jej rodzinie dzieci, które ponownie trafiły do pieczy instytucjonalnej.

Odnosząc się do stwierdzenia Skarżącej, iż „koordynatorka (..) robi co jej się podoba”, należy wyjaśnić, że nadzór nad pracą koordynatorów jest sprawowany przez ich bezpośrednich przełożonych na bieżąco. Przełożeni koordynatorów przewodniczą zespołom ds. okresowej oceny sytuacji dzieci, stąd też mają wgląd w sytuację każdego ocenianego dziecka, zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U.2023.0.1426 t.j.) w stosunku do dzieci poniżej 3. roku życia co trzy miesiące, zaś w stosunku do dzieci starszych co 6 miesięcy. Wówczas też oceniają działania koordynatora w środowisku i widzą jakość współpracy między koordynatorem, a rodziną zastępczą. Unikanie posiedzeń zespołów przez rodzica zastępczego było dla nas sygnałem niechęci do konfrontacji z niewygodnymi dla Pani tematami. Poza unikaniem posiedzeń zespołów, z czasem rodzic zastępczy zaczął także odmawiać spotkań w swoim domu, w szczególności bez obecności córki i zięcia, co uniemożliwiało pracownikom Centrum Administracyjnego Pieczy Zastępczej bezpośrednią ocenę sytuacji dzieci przez osoby odpowiedzialne za ich bezpieczeństwo i zdrowie. Z czasem każdy kontakt koordynatora lub psychologa ze Skarżącą kończył się skargą na wykonywane przez nich zadania. Pani z jednej strony wskazywała na „nękanie” Jej przez koordynatora, z drugiej zarzucała brak wsparcia. Tych zarzutów nie potwierdzono.

Opisywany przez Skarżącą akt przemocy wobec małoletniego, który miał mieć miejsce w [redacted] został sprawdzony przez pracowników Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, którzy w zakresie swoich kompetencji przeprowadzili czynności kontrolne, z których wynika, iż stawiane zarzuty przez Skarżącą są bezzasadne. Psycholog Centrum Administracyjnego Pieczy Zastępczej współpracujący ówczesnym dyrektorem [redacted] przeprowadził rozmowę telefoniczną, dotyczącą zaistniałej sytuacji. Ówczesna dyrektor placówki deklarowała, że sporządziła stosowną notatkę do sądu. Zostały również wyciągnięte konsekwencje wobec dzieci uczestniczących w incydencie – przeprowadzono z nimi rozmowę i uświadomiono, że takie zachowanie jest formą przemocy. Chłopcy zostali zobowiązani do przeproszenia małoletniego, w konsekwencji swoich czynów zabrano im telefony komórkowe oraz dostęp do komputerów.

Obecnie chłopiec przebywa w [redacted] gdzie chodzi do szkoły (posiada orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego). Nie realizował obowiązku szkolnego do dnia 10 września br. z uwagi na to, że kierownictwo [redacted] nie otrzymało wszystkich dokumentów niezbędnych do przyjęcia chłopca [redacted]

Odpowiednie szkoły w Łodzi deklarowały, że nie mają miejsc, by przyjąć chłopca, stąd opóźnienie w rozpoczęciu nauki. Z informacji uzyskanych w rozmowie z obecnym p.o dyrektora [redacted] wynika, że chłopiec nadrobił już braki wynikające z początkowych nieobecności. Należy zaznaczyć, iż ojciec chłopca jest w kontakcie z dyrekcją placówki i na bieżąco jest informowany o poczynaniach syna. Przedstawioną sytuację uważa za wyjaśnioną i nie będzie wnosił skarg.

Ojciec chłopca został zaproszony na spotkanie z pracownikami Centrum Administracyjnego Pieczy Zastępczej, po tym jak Skarżąca w informacji mailowej przedstawiła sytuację, do której miało dojść wobec chłopca przebywającego w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego. Ojciec podczas rozmowy wskazywał, iż jest lekko zagubiony i nie do końca wie do kogo w Centrum Administracyjnym Pieczy Zastępczej mógłby przekazać informację na temat swojego syna, dlatego też uznał, iż powiadomi Skarżącą.

Wobec powyższego Rada Miejska w Łodzi uznaje skargę za bezzasadną.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Łodzi informuje, że: *„W przypadku, gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”*.

PRZEWODNICZĄCY
Komisji
Skarg, Wnioseków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi
Kamil Deptuła